

Τι σχέση έχει ο «Ιός» με τον πόλεμο;

> Τι απέγινε ο ιός

> Γιατί πόλεμος τώρα που όλα πήγαιναν «μια χαρά»

> Και πώς οι ίδιοι κρατικοί ρουφιάνοι που μας έκλεισαν μέσα,
τώρα κανονίζουν τις επόμενες «θυσίες» μας.

**autonome
antifa** ★
autonomeantifa.gr

1. ΙΟΣ ΚΑΙ ΠΡΑΣΙΝΑ ΑΛΟΓΑ

Ο Μάρτιος του 2022 ξεκίνησε ως εξής:

Ο τρομερός ιός ξεχάστηκε παγκοσμίως μέσα στον Φλεβάρη. Και ξάφνου, ο ίδιος βλοσυρός αλλά καλόψυχος Χαρδαλιάς που μας έσωσε απ' τον ιό κανονίζοντας να καθόμαστε ήσυχα και να ακούμε τους ειδικούς, εμφανίστηκε για να μας ξαναπεί τι να κάνουμε: Να πάμε με «τη σωστή πλευρά της ιστορίας». Όπως πάντα! Δίπλα του, οι ίδιοι τηλε-ρουφιάνοι που δυο χρόνια μας έλεγαν να μην ακουμπιόμαστε, τώρα άφριζαν περί «ελεύθερου κόσμου» και ζητούσαν «θυσίες».

«Σωτηρία της ανθρωπίνης ζωής» τέρμα! Ο «πόλεμος με τον αόρατο εχθρό» είχε μετατραπεί σε πόλεμο με τα όλα του. Είναι ένας πόλεμος που κρατάει τριάντα χρόνια.

Αυτή η προκήρυξη γράφτηκε, πληρώθηκε και μοιράζεται από το σχήμα Athens Antifa. Έτσι αποκαλούμε τη συνεργασία των αυτόνομων antifa ομάδων της Αθήνας.

Το πιο πιθανό είναι κάποια από αυτές τις ομάδες να υπάρχει και να δραστηριοποιείται κοντά στη γειτονιά σας (αυτοί σας μοίρασαν την προκήρυξη).

Για επικοινωνία γράψτε στο autonome.antifa@yahoo.com

Μοιράζεται σε 5.000 αντίτυπα
Μάρτιος - Απρίλιος 2022

2. Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΟΡΑΤΟΣ

Αυτό που συμβαίνει είναι ένας παγκόσμιος πόλεμος. Ο πόλεμος ξεκίνησε αμέσως μετά τη λήξη του Ψυχρού Πολέμου, με την εισβολή των ΗΠΑ στο Ιράκ το 1991. Ακολούθησαν πολεμικές συγκρούσεις στον Καύκασο (1995-99) στα Βαλκάνια (1991-1999), στο Αφγανιστάν (2001), στο Ιράκ (2003), στη Γεωργία (2008), στη Λιβύη (2011), στη Συρία (2011-2014), στο Μάλι (2013) στην Ουκρανία (2014). Και πάει λέγοντας. Πολεμικά μέτωπα

ανοίγουν εδώ και τριάντα χρόνια. Και κανένα τους δεν κλείνει πραγματικά. Όλα τους παραμένουν «χαμηλής έντασης» και περιμένουν την επόμενη αναζωπύρωση.

Ακόμη χειρότερα, τα πολεμικά μέτωπα σχετίζονται αναμεταξύ τους. Πράγματι, σε περίπτωση που κάποιος επιμένει να πιστεύει σε «ισλαμιστές τρομοκράτες», «τρελλούς προέδρους», «τρελλά κράτη», «αναπάντεχα συμβάντα» κλπ κλπ, μπορεί να δοκιμάσει να βάλει τις συγκρούσεις στον χάρτη.

Όπως βλέπετε, βάζοντας όλες τις συγκρούσεις στον χάρτη, το πράγμα αρχίζει να βγάζει νόημα. Οι συγκρούσεις τριάντα ετών εκτείνονται σε μια πλατιά ζώνη του πλανήτη που κυκλώνει το ρωσικό και το κινεζικό κράτος. Είναι μια μεγάλη σύγκρουση μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων του κόσμου με επίδοκο την πλανητική κυριαρχία. Ο

πόλεμος ήδη μετράει εκατομμύρια νεκρούς. Επίσης μετράει επτά διαλυμένα κράτη. Ο πόλεμος ξεσπάει ανά μερικούς μήνες, ξεχνιέται για λίγο και επανέρχεται σε ακόμη μεγαλύτερη κλίμακα. Στον πόλεμο συμμετέχουν τα μικρότερα κράτη του πλανήτη, όπως το ελληνικό, κυνηγώντας τα δικά τους συμφέροντα.

Το πιο πρόσφατο επεισόδιο αυτού του παγκόσμιου πολέμου είναι η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία πριν από λίγες εβδομάδες. Το προηγούμενο επεισόδιο ήταν η έλευση του τρομερού ιού. Τα κράτη χρησιμοποίησαν τον ιό με δύο τρόπους. Από τη μια ο ιός χρησίμευσε ως όπλο στον μεταξύ τους πόλεμο. Τα σύνορα έκλεισαν, τα εμπορεύματα των ανταγωνιστών απαγορεύτηκαν, η οικονομική κρίση εντάθηκε στο εσωτερικό των αντιπάλων με πρώτη τη Ρωσία. Επί δύο χρόνια τα κράτη έλεγαν ότι «προστατεύουν ανθρώπινες ζωές» ενώ μάχονταν αναμεταξύ τους με «οικονομικό» τρόπο.

Την ίδια στιγμή, ο τρομερός ιός χρησίμευε ως εργαλείο εκπαίδευσης, ως επιβολή κοινωνικής πειθαρχίας, ως χτίσιμο εμπόλεμης κοινωνικής συνοχής. Ως προετοιμασία του πληθυσμού για πόλεμο. Η διαδικασία ήταν επιτυχημένη. Αυτό που προέκυψε ήταν κοινωνίες ανθρώπων που δεν ακουμπιούνται και δεν μιλούν αναμεταξύ τους, κοινωνίες όπου φοβάται κανείς τον διπλάνο του αλλά αγαπάει το κράτος και τους ειδικούς του, κοινωνίες σκληρής αστυνομικής επιτήρησης και ηλεκτρονικής παρακολούθησης, κοινωνίες πειθαρχημένων ηλίθιων και μικροαστών ρουφιάνων, ανίκανες για αυτόνομη σκέψη και έτοιμες για «θυσίες και στερήσεις». Αν υπήρξαν ποτέ κοινωνίες έτοιμες για πόλεμο, είναι οι δικές μας.

Ο ακριβέστερος τρόπος για να αντιληφθεί κανείς τον τρομερό ιό είναι ως σύνολο κρατικών πολιτικών: κανόνες, απαγορεύσεις, νοοτροπίες και τεχνολογίες που διεξήγαγαν «οικονομικό πόλεμο» και προετοίμαζαν ψυχολογικά, συναισθηματικά και υλικά για τον επόμενο «κανονικό πόλεμο». Σήμερα ο «κανονικός πόλεμος» συνεχίζεται ακριβώς από εκεί που είχε μείνει, με μια ρωσική εισβολή στην Ουκρανία.

Μήπως δυο χρόνια μετά τον τρομερό ιό, αναρωτιέται κανείς ακόμα τι σκατά γίνεται; Αυτό γίνεται.

3. ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Όπως είναι προφανές από την υποδοχή του δεύτερου Ουκρανικού πολέμου, το ελληνικό κράτος γνωρίζει ότι συμμετέχει σε έναν παγκόσμιο πόλεμο. Εδώ αποφάσισαν να μας το λένε στα ίσα οι Χαρδαλιάδες από το τουίτερ!

Αλλά μην νομίζετε ότι τώρα το κατάλαβαν. Αντιθέτως, η ελληνική εξωτερική πολιτική, τουλάχιστον από το 2009 και μετά, είναι προσανατολισμένη σε αυτόν ακριβώς τον πόλεμο. Εδώ και πάνω από δέκα χρόνια, το ελληνικό κράτος συμμετείχε και συμμετέχει σε όποιον πόλεμο φτάνουν τα χέρια του, από τη Λιβύη και τη Συρία μέχρι την Ουκρανία – πάντα με αντιτουρκικό προσανατολισμό. Από εκεί προέκυψαν επεισόδια όπως «τα πετρέλαια της Ανατολικής Μεσογείου», η «τουρκική προκλητικότητα», η «συμφωνία των Πρεσπών», η συμμαχία με τον Λίβυο στρατηγό Χαφτάρ, οι «τριμερείς συνεννοήσεις» με την Αίγυπτο και το Ισραήλ, η αποστολή πυραύλων στη Σαουδική Αραβία, η συμμετοχή στις γαλλικές «αντιτρομοκρατικές εκστρατείες» στην Αφρική. Από εκεί προκύπτουν οι αθρόες αγορές όπλων των τελευταίων ετών.

Φυσικά, αυτοί οι δεκαετείς λογαριασμοί ποτέ δεν θα συνδεθούν με τον τρομερό ιό, τον ουκρανικό πόλεμο και την «υπεράσπιση του ελεύθερου κόσμου». Υπάρχουν σοβαροί λόγοι για αυτή την απόκρυψη. Και έχουν να κάνουν με το πώς το κράτος και οι ρουφιάνοι του υπολογίζουν να μας διαχειριστούν εν καιρώ πολέμου.

4. Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΜΑΣ ΕΝ ΚΑΙΡΩ ΠΟΛΕΜΟΥ

Προφανώς το κράτος και οι ρουφιάνοι του θέλουν να ξεχάσουμε τι μας έκαναν τα δύο τελευταία χρόνια. Οπότε καλά θα κάνουμε να τα θυμηθούμε:

Πρώτα μας είπαν ότι έχουμε «πόλεμο με έναν αόρατο εχθρό» και ότι ο κατάλληλος για να μας πει τι να κάνουμε ήταν οι κρατικοί ειδικοί. Αυτοί οι ειδικοί μάς είπαν ότι για το «κοινό καλό» θα πρέπει να περιορίσουμε τη ζωή μας ολόκληρη. Να μείνουμε κλεισμένοι σπίτια μας. Οι γυναίκες να γυρίσουν σπίτι, να χώσουν τα παιδιά στα δωμάτιά τους και να τα φυλάνε ολημερίς. Να τρώμε λιγότερο. Να μην μετακινούμαστε. Να μην συζητάμε αναμεταξύ μας.

Η εφαρμογή αυτών των απόκοσμων συμπεριφορών δεν έμεινε στην καλή μας προαίρεση. Ηλεκτρονικά συστήματα επιτήρησης και κατηγοριοποίησης του πληθυσμού ξεπετάχτηκαν μέσα σε λίγους μήνες. Νομοθεσίες περί λογοκρισίας ψηφίστηκαν νύχτα. Η αστυνομία απέκτησε δικαιώματα πάνω στην καθημερινή μας συμπεριφορά που έφταναν μέχρι το πού περπατάμε, πότε βγαίνουμε από το σπίτι και τι φοράμε στα μούτρα μας. Οι καθηγητές της μέσης εκπαίδευσης, οι μαγαζάτορες και τα αφεντικά κάθε είδους απέκτησαν βοηθητικούς ρόλους. Η μεσαία τάξη αντιλήφθηκε ότι ο δρόμος της ενεργητικής ρουφιανιάς γίνεται όλο και περισσότερο μονόδρομος.

Αυτό το μείγμα πολιτικής και τεχνολογίας που παρουσιάστηκε ως ιός, αυτός ο φασισμός που εφαρμόστηκε με μπάτσους και κωδικούς QR, με αριστερούς καθηγητές και κινητά τηλέφωνα, περιμένει να χρησιμοποιηθεί ξανά μόλις οι περιστάσεις το επιβάλουν. Η απαγόρευση κυκλοφορίας θα επιστρέψει – το τίμημα για τους «παραβάτες» ήταν μικρό, στο μέλλον μπορεί να είναι πολύ μεγαλύτερο. Η νέα σχέση του «καταναλωτή» με τα σουπερ μάρκετ και τη λιανική πώληση είναι έτοιμη να μετατραπεί σε τρόφιμα και καύσιμα με δελτίο. Η λογοκριτική νομοθεσία έχει εγκατασταθεί και περιμένει νέες ερμηνείες από τους καλούς δικαστές. Οι μεταμφιέσεις, τα ηλεκτρονικά μηχανάκια

νάκια εξακρίβωσης στοιχείων και η κατηγοριοποίηση του πληθυσμού είναι εργαλεία επιβολής ορθών συμπεριφορών και κοινωνικής μηχανικής που το κράτος δεν θα ξεχάσει ποτέ. Η ιδέα του «κοινού καλού» που «απαιτεί θυσίες» συνεχίζει να διαδίδεται απρόσκοπτα από τηλεοράσεως.

Είναι εύκολο να ξέρει κανείς ποια μεταχείριση μας επιφυλάσσει το καλό μας κράτος καθώς θα μαχόμαστε «για τον ελεύθερο κόσμο». Είναι ακριβώς η μεταχείριση που μας περίμενε εν καιρώ ιού, τώρα όμως στα σοβαρά.

Ήταν μια μεταχείριση βαθιά ταξική.

5. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΤΑΞΕΙΣ

Σε κάθε περίπτωση δεν πρέπει να ξεχνάμε την κρυφή αλλά κυριάρχη ταξική φύση όλων των «υγειονομικών μέτρων». Τα μέτρα δεν ήταν ίδια για όλους. Η εργατική τάξη αναγκάστηκε για μήνες να ζήσει μέσα σε дуάρια διαμερίσματα με πεντακόσια ευρώ το μήνα. Οι μειονότητες, από τους Ρομά μέχρι τους Τούρκους της Θράκης και τους μετανάστες εργάτες υπέστησαν τις σκληρότερες απαγορεύσεις και τις σκληρότερες στερήσεις. Η νεολαία της εργατικής τάξης δαιμονοποιήθηκε ως «αντικοινωνικοί», «χούλιγκανς», «εγκληματίες» και «φασίστες των ΕΠΑΛ», με ιδιαίτερη έμφαση στη «δεύτερη γενιά» των μεταναστών.

Την ίδια στιγμή τα αφεντικά κάθε βαθμίδας επιδοτήθηκαν με κάθε τρόπο ώστε να συνεχίσουν να είναι αφεντικά. Ξεζούμισαν ό,τι και όποιον μπορούσαν αναλόγως αρπακτικότητας και προσαρμοστικότητας στους νέους καιρούς. Ανέλαβαν σημαντικά κομμάτια της επιτήρησης και της συμμόρφωσής μας.

Ο «πόλεμος με τον αόρατο εχθρό» ήταν πόλεμος ενάντια στην εργατική τάξη. Δεν ήταν πόλεμος όπου «ο λαός» θα πολεμούσε. Ήταν πόλεμος όπου «ο λαός» θα υπέφερε και θα έκανε ό,τι του λένε οι μπάτσοι και τα αφεντικά, δίχως σκέψη και αντίρρηση. Ένας πόλεμος όπου η σωτηρία του καθενός περνούσε από το ξεζούμισμα όποιων έβρισκε κατώτερους, συνεπώς πρόσφορους. Έτσι θα πάει και η επόμενη φάση του.

Την ίδια στιγμή βέβαια, όλοι οι κρατικοί ρουφιάνοι του κόσμου θα προσπαθούν να μην το πάρουμε χαμπάρι. Ήδη ετοιμάζουν τους τρόπους με τους οποίους, όχι μόνο τα έργα του μέλλοντος θα συσκοτιστούν, αλλά θα αποδώσουν και υλικό όφελος. Δυο χρόνια τώρα τα καταφέρνουν ιδιαιτέρως καλά. Οπότε θα συνεχίσουν με παρόμοιο τρόπο.

6. ΠΟΛΕΜΟΣ, ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ, ΙΔΕΟΛΟΓΙΕΣ

Αν μη τι άλλο, δυο χρόνια τώρα, γνωριστήκαμε καλά με τους κρατικούς ρουφιάνους. Τηλεαστέρες που μας κοίταζαν βλοσυρά από τις οθόνες προσέχοντας μη και μας περάσει απ' το μυαλό τίποτα πέρα από «ιούς». «Ειδικοί» κάθε είδους που κανόνιζαν ώστε ο νέος φασισμός να αποκτή επιστημονική δικαιολόγηση. Συριζαίοι που κανόνιζαν «κινήματα για περισσότερα υγειονομικά μέτρα». Ακροδεξιοί που φρόντιζαν να μας κάνουν τα μυαλά σκατά και συνεργάζονταν αρμονικά με όλους τους υπόλοιπους ώστε κάθε αντίρρηση να κατατάσσεται μαζί με τις προφητείες του πάτερ Παΐσιου.

Όλοι αυτοί θα συνεχίσουν να συνεργάζονται εναντίον μας με τον ίδιο αρμονικό τρόπο. Η δουλειά τους ήταν και θα είναι σημαντική. Θα πρέπει να μας μάθουν νέες έννοιες του «κοινού καλού» και νέους ορατούς και αόρατους εχθρούς. Θα πρέπει να μας δυσφημίσουν ξανά με όλους τους γνωστούς τρόπους.

Θα μας πουν ότι «έρχονται οι Τούρκοι». Θα μας πουν ότι είμαστε μόνοι μας σε έναν κακό κόσμο. Θα κάνουν τα αδύνατα δυνατά για να καταλάβουμε ότι η μόνη σωτηρία είναι το κράτος μας. Και η «προστασία» του.

Την ίδια στιγμή θα κανονίζουν το ξεζούμισμα και την αστυνομική μας διαχείριση με ακόμη σκληρότερους τρόπους. Ήδη λένε όλοι μαζί για «στερήσεις». Ήδη κρυφομιλούν για «δελτία καυσίμων». Ήδη τα νούμερα του «πληθωρισμού» και της «έλλειψης τροφίμων» αντικαθιστούν τα νούμερα των «κρουσμάτων» λες και είναι καιρικό φαινόμενο.

Η αμείλικτη υλική στέρση, η καθημερινή στρατιωτική πειθαρχία που αποβλέπει σε κάποιο «κοινό καλό», η συγκέντρωση όλων των εξουσιών σε μία αυθαίρετη κρατική εξουσία. Τελικά η ζωή εις βάρος των άλλων - ή ο ήσυχος θάνατος. Αυτό εννοούσαν το κράτος και οι ρουφιάνοι του χθες, όταν έλεγαν «πόλεμος με τον αόρατο εχθρό». Αυτό εννοούν σήμερα όταν λένε «θυσίες για τον ελεύ-

θερο κόσμο». Αυτός, και όχι το πεδίο της μάχης, είναι ο βασικός τρόπος με τον οποίο σχεδιάζεται η συμμετοχή της εργατικής τάξης – η συμμετοχή μας – στον πόλεμο.

Θα έπρεπε να το έχουμε καταλάβει καλά δυο χρόνια τώρα: το είδος της «προστασίας» που παρέχει το κράτος στην εργατική τάξη, είναι η «προστασία» που παρέχουν οι μαφιόζοι στα μαγαζιά της παραλιακής.

7. ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Είναι σκληρό να καταλαβαίνει κανείς ότι σε τούτο τον κόσμο δεν έχει να βασιστεί πουθενά πέρα από τον εαυτό του. Αλλά αυτή είναι η κατάσταση για την εργατική τάξη. Όχι μόνο στην Ελλάδα, παντού στον κόσμο, άνθρωποι σαν κι εμάς, η παγκόσμια εργατική τάξη, γίνονται αντιληπτοί σαν άβουλο κρέας, σαν στόχος ανεξικνιάστων πολιτικών, σαν αγέλες που πρέπει να συμμορφωθούν και να συμμετάσχουν σε πόλεμο.

Για ανθρώπους σαν κι εμάς, τα δύο τελευταία χρόνια ήταν εξαιρετικά επιμορφωτικά. Καταλάβαμε καλύτερα το κράτος μας και τις πολιτικές του. Καταλάβαμε καλύτερα τον ρόλο της «αριστεράς» και της «δεξιάς». Βρήκαμε νέους τρόπους συνεννόησης και κατανόησης του κόσμου. Χτίσαμε τρόπους συναισθηματικής και διανοητικής επιβίωσης. Κάποιοι από εμάς έμαθαν να μιλούν αναμεταξύ τους. Να καταλαβαίνουν τον κόσμο των αφεντικών. Να χτίζουν εμπιστοσύνη αναμεταξύ τους.

Θα πρέπει να συνεχίσουμε.

Μαζί με το γκρέμισμα του κόσμου που ξέραμε, θα φτιάχνουμε ξανά τον συλλογικό μας εαυτό – την εργατική τάξη.

Δεν έχουμε άλλη επιλογή.

Κι όσο πιο γρήγορα το καταλάβουμε, τόσο το καλύτερο για εμάς.

Θα τα ξαναπούμε.

Μάρτιος 2020

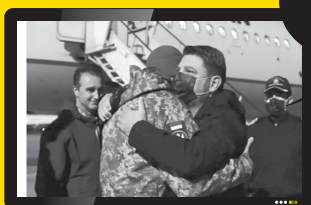
"Όποιον βγει έξω
θα τον σκίσουμε!"

Πρώην Δήμαρχος Βύρωνα. Εκεί είχε προσπαθήσει να στήσει βραδυνές περιπολίες «υπεύθυνων πολιτών ενάντια στο έγκλημα», αλλά δεν του βγήκε.

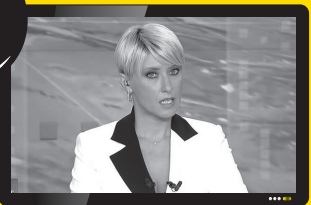
Μάρτιος 2022

"Σας φέραμε όπλα
κι αγάπη!"

Απρίλιος 2020

"Και λίγα σας κάνουν
οι μπάτσοι!"

Σύζυγος του ανηψιού του πρωθυπουργού. Υπάλληλος του κυρίου Αλαφούζου, εφοπλιστή. Προσβλέπει να γίνει η πρώτη κυρία της χώρας λέγοντας ό,τι της λένε, αλλά από την τηλεόραση.

Μάρτιος 2022

"Πωω, θα ακριβύνει
και το ψωμί!
Πόσο σας λυπάμαι!"

Μάρτιος 2020

"Έχουμε πόλεμο
με έναν αόρατο εχθρό!"

Πρωθυπουργός, γιος πρωθυπουργού, θείος της προηγούμενης.

Μάρτιος 2022

"Εεε... Και τώρα ο εχθρός
δεν είναι πια αόρατος!"

Σεπτέμβριος 2020

"Το μαθητικό κίνημα
απαιτεί περισσότερες
μάσκες!"

Πρώην πρωθυπουργός. Θέλει να ξαναγίνει πρωθυπουργός.

Μάρτιος 2022

"Εεε... νταξ,
θα μπορούμε λίγο
σ' ένα πόλεμο,"

"αλλά να
φοράτε τις
μάσκες σας!"

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ, ασύνδετες, αναίτιες καταστάσεις έκτακτης ανάγκης παρελαύνουν στις οθόνες. Τρομεροί ιοί, κλιματικές κρίσεις, οικονομικές κρίσεις... Και «ειδικοί» που ξέρουν τα πάντα. Και κράτος που «θέλει το καλό μας».

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΨΕΜΑΤΑ! Που στόχο είχαν να μας προετοιμάσουν για τον πόλεμο. Να στερούμαστε βουβά. Να πεθαίνουμε ακόμη πιο βουβά. Δυο χρόνια τώρα, από τον ιό στον πόλεμο, όλοι οι ρουφιάνοι απέδειξαν πως είναι μια εταιρεία. Στα επόμενα δύο χρόνια θα το αποδείξουν ξανά. Αναμείνατε στις οθόνες σας.